

Sygn. akt IV CZ 97/09

POSTANOWIENIE

Dnia 17 grudnia 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marek Sychowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Dariusz Zawistowski

SSA Barbara Trębska

w sprawie z powództwa B.P.

przeciwko K.P.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 17 grudnia 2009 r.,

zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Okręgowego w G.

z dnia 3 czerwca 2008 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie;

przyznaje adwokatowi B.Z. od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w G. kwotę 1.800 (jeden tysiąc osiemset) złotych podwyższoną o stawkę podatku od towarów i usług tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce w postępowaniu zażaleniowym.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 3 czerwca 2008 r. Sąd Okręgowy w G. odrzucił apelację wniesioną przez powódkę B.P. od wyroku Sądu Rejonowego w G. z dnia 18 stycznia 2008 r., albowiem powódka nie usunęła w wyznaczonym terminie braków apelacji polegających na nieprzytoczeniu zarzutów i ich uzasadnienia.

W zażaleniu na wymienione postanowienie powódka zarzuciła „naruszenie przepisów postępowania, w tym art. 368 § 2 i 3, art. 373 oraz art. 5 k.p.c.” i wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wskazanie w zażaleniu jako naruszonych przepisów art. 368 § 2 i 3 k.p.c. jest wynikiem pomyłki. Artykuł 368 § 2 k.p.c. dotyczy oznaczenia w apelacji wartości przedmiotu zaskarżenia, a art. 368 k.p.c. nie ma § 3. Skarżącej zapewne chodziło o art. 368 § 1 pkt 2 i 3 k.p.c. Przepisy te stanowią, że apelacja powinna zawierać zwięzłe przedstawienie zarzutów i uzasadnienie zarzutów. Wymagając, żeby wniesiona apelacja spełniała te wymagania Sąd Okręgowy wymienionych przepisów nie naruszył.

Wbrew przekonaniu skarżącej Sąd Okręgowy odrzucając apelację nie naruszył także art. 373 k.p.c. Ani w piśmie zawierającym apelację (k. 297-303), ani w piśmie złożonym w wykonaniu wezwania do usunięcia braków apelacji (k. 326-330) nie zostały przytoczone zarzuty i ich uzasadnienie. W pismach tych nie można dopatrzeć się – co utrzymuje skarżąca – że zawierają zarzut dowolnej oceny dowodów, w tym zeznań powódki oraz zarzut błędnych ustaleń faktycznych. W piśmie złożonym w wykonaniu wezwania do usunięcia braków apelacji skarżąca przedstawiła jedynie własny stan faktyczny w sprawie („jak faktycznie było”). Nie można też przyjąć, że skarżąca powołała się na nowe fakty i dowody. Wprawdzie w piśmie zawierającym apelację wniosła o powołanie syna jako świadka, ale kwestia przeprowadzenia dowodu z zeznań tego świadka powstała już przed Sądem pierwszej instancji i wówczas skarżąca oświadczyła, że nie będzie

żądała jego przesłuchania (k. 284). Zresztą powołanie w apelacji nowych faktów i dowodów jest jej samodzielnym elementem (art. 368 § 1 pkt 4 k.p.c.), odrębnym od „zwięzłego przedstawienia zarzutów” (art. 368 § 1 pkt 2 k.p.c.) oraz „uzasadnienia zarzutów” (art. 368 § 1 pkt 3 k.p.c.) i ich nie zastępuje.

W sytuacji, gdy skarżąca wezwana została przez Sąd do usunięcia braków apelacji i w wezwaniu sporządzonym na piśmie wskazano jakie braki należy usunąć oraz skutek niewykonania wezwania (odrzuć apelację), to mimo że działała bez adwokata lub radcy prawnego i że jest osobą w podeszłym wieku, nie zachodziła potrzeba dokonywania dodatkowego jej pouczenia stosownie do art. 5 k.p.c. Pojęcia „zarzutów” i „uzasadnienia zarzutów” są dostatecznie jasne. Przedstawienie zarzutów i ich uzasadnienia nie wymaga ani przytoczenia przepisów prawa ani żadnego wyводу prawnego. Powódka, która samodzielnie występowała w sprawie w pierwszej instancji i samodzielnie sporządziła apelację mogła podjąć obowiązkowi usunięcia braków apelacji przez wskazanie, dlaczego kwestionuje prawidłowość wyroku Sądu pierwszej instancji (w czym, jej zdaniem, wyraża się wadliwość tego wyroku).

Z przytoczonych względów zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie. Podlegało zatem oddaleniu (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce w postępowaniu zażaleniowym przez adwokata ustanowionego z urzędu Sąd Najwyższy postanowił na podstawie § 19 pkt 1 w zw. z § 13 ust. 2 pkt 2, § 6 pkt 6 i § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).